

STAR WARS®

#4

ADVENTURES

NOVEL

JANGO FETT vs MÂNCĂTORII DE LAME

RYDER WINDHAM

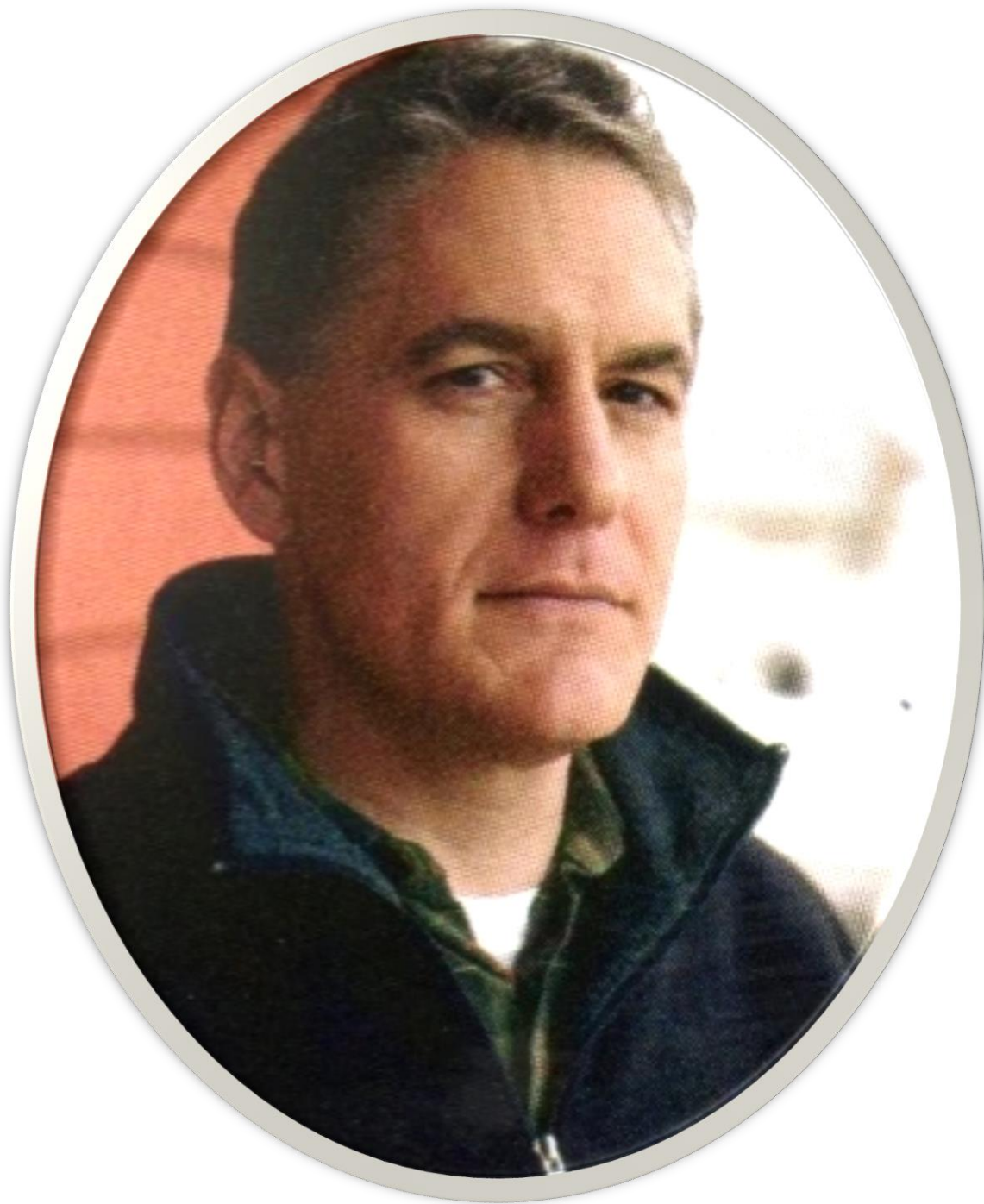
RYDER WINDHAM

**JANGO FETT vs
MÂNCĂTORII DE LAME**

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
Star Wars Adventures -04- Jango Fett vs the Razor Eaters
2003

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărți pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate și cărți de referință. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alți autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor și consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate și arte secvențiale. În prezent, locuiește în Providence, Rhode Island, împreună cu soția și cele două fiice ale sale.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Băiatul de nouă ani își îndreptă pockerul spre un rollerfish¹ și apăsă pe trăgaci. Pockerul era un aruncător de sulite, cu țință laser, iar băiatul era un bun țintaș. Peștele tocmai părăsea suprafața apei când sulita îl străpunse chiar în spatele ochilor.

— Nu-i rău, Boba, spuse o voce gravă din spatele băiatului.

Băiatul se întoarse spre bărbatul cu păr negru și cu trăsături cicatrizate.

— Tată! spuse Boba, aproape scăpându-și pockerul de pe marginea platformei de pescuit în timp ce sărea în picioare și alerga spre tatăl său.

Amândoi purtau echipamentul pentru vreme rea, iar țesătura foșni atunci când se îmbrățișară. În timp ce siluetele lor erau lovite de o ploaie constantă de pe cerul întunecat și mohorât, băiatul spuse:

— Credeam că vei fi plecat încă două zile.

Stăteau la marginea unei platforme de pescuit care se înfășura în jurul unui dintre pilonii enormi care susțineau orașul Tipoca de pe lumea acvatică, Kamino. Bărbatul se numea Jango Fett. Fiind un vânător de recompense profesionist, primea bani pentru a vâna criminali, nelegiuți și aproape oricine care dădea de furcă cuiva bogat, deoarece numai clienții bogați își puteau permite serviciile lui Jango. Unele misiuni cereau ca el să-și captureze prada în viață. Altele nu. Tocmai încheiase o misiune în sistemul Panna, unde dăduse de urma unui traficant de muniții care fura de la furnizorul său. Furnizorul îl angajase pe Jango pentru a se asigura că traficantul nu va mai fura niciodată. Personajul fusese o țință ușoară.

— Am terminat mai devreme, spuse Jango.

— Mă bucur că te-ai întors, spuse Boba.

— Și eu la fel, spuse Jango, și vorbi serios.

În cea mai mare parte a vieții sale, Jango nu își imaginase niciodată că va fi tată, dar asta fusese înainte de misiunea sa pe una dintre lunile lui Bogden, cu nouă ani în urmă. Acolo, întâlnise un om care își spunea Tyranus.

Impresionat de abilitățile lui Jango, Tyranus îl adusese pe Jango pe planeta Kamino pentru ca savanții Kaminoani să-l poată folosi ca material de bază pentru o armată de clone modificate genetic. În plus față de plata sa, Jango insistase să i se

---

¹ Rollerfish – pește rulou – pește de un metru lungime, evaziv, originar din straturile superioare ale oceanului de pe Kamino. Distingându-se prin spinii curbați aflați de-a lungul creștelor dorsale și ventrale ale corpului lor, peștele a fost numit așa datorită modului în care își captura și ucidea prada. După ce o prinde cu gura plină de dinți, peștele își învârtă corpul în jurul ei, străpungând-o cu spinii.

dea o clonă nealterată – una care nu fusese supusă inhibitorilor de independență sau creșterii accelerate. Acea clonă era Boba, replica genetică perfectă a lui Jango.

Jango se uită la fața zâmbitoare a lui Boba. Pentru el, era aproape ca și cum s-ar fi privit într-o oglindă neinfluențată de timp și ar fi văzut o reflecție a lui însuși în copilărie, doar că Boba – datorită îndrumării lui Jango – era mai puternic și mai deștept decât fusese Jango la vârsta de nouă ani. Boba era mai mult decât fiul lui; el era actul suprem de autoconservare al faimosului vânător de recompense.

— Vrei să mă vezi cum mai vânez niște rollerfish? întrebă Boba.

— Sigur, spuse Jango. Dar mai întâi oprește laserul. Vreau să înveți să vezi cu ochii.

— Da, tată, spuse Boba în timp ce făcea o ajustare la comenzile pockerului.

Boba tocmai era pe punctul de a face un pas înapoi spre marginea platformei de pescuit când comunicatorul bipăi la centura lui Jango. După ce verifică micul ecran, se uită la Boba și spuse:

— Mă așteaptă un mesaj în apartamentul nostru.

Boba își mușcă interiorul buzei superioare. Ar fi vrut să-i spună tatălui său să ignore mesajul pentru câteva minute, dar știa că munca era mai importantă.

— Pot să mai stau puțin afară? întrebă Boba.

— Da, spuse Jango.

Era pe punctul să plece când observă un mic firicel de sânge apărând în colțul gurii lui Boba. Se aplecă în fața lui, puse o mână pe umărul băiatului și spuse:

— Când eram tânăr și mă supăram, și eu îmi mușcam uneori buza. Este un obicei prost.

— Îmi pare rău, tată, spuse Boba. Nu o voi mai face din nou.

Ploaia deveni mai puternică, iar Jango privi cum dispare pata roșie de pe bărbia lui Boba. Apoi se ridică și se îndreptă spre o trapă care era fixată în partea laterală a pilonului din apropiere. După ce Jango trecu prin trapă, Boba își întoarse atenția la valurile de sub platforma de pescuit și urmări sclipirile argintii din apă. Fără să se bazeze pe laserul pockerului, ucise rapid încă trei pești.

O oră mai târziu, Boba își șterse cizmele înainte să intre în apartamentul pe care îl împărțea cu tatăl său. La fel ca majoritatea interioarelor arhitecturale Kaminoane, apartamentul era de un alb strălucitor și excepțional de curat. Boba credea că îi acordase tatălui său suficient timp de intimitate pentru a se ocupa de orice mesaj care îl aștepta, dar, în timp ce-și punea echipamentul de vreme rea și pockerul într-un dulap, își auzi tatăl vorbind în camera alăturată și își dădu seama că se întorsese prea devreme.

— Ai o treabă pentru mine? spuse Jango.

— Dacă ești disponibil, răspunse un alt bărbat, cu o voce profundă de bariton.

Boba se strecură pe după un colț și îl văzu pe tatăl său stând în fața holocomunicatorului, un dispozitiv folosit pentru comunicarea holografică. Jango se afla în fața unei proiecții tridimensionale a unui bărbat mai în vârstă, cu părul argintiu și o barbă tunsă impecabil. Boba îl recunoscuse pe bărbat ca fiind Tyranus, cel care îl adusese pe Jango pe Kamino. Boba îl mai văzuse în holotransmisiuni anterioare.

— Sunt disponibil, răspunse Jango.

— Recompensa este pentru trei ținte, spuse Tyranus. Huttul Groodo, un constructor de nave din Esseles, Rodd, Senatorul Republicii pentru sistemul Fondor, și Hurlo Holowan, o ingineră de droizi care lucrează pentru Groodo.

În timp ce Tyranus vorbea, figurile holografice în miniatură se materializară lângă a lui, astfel încât Jango să-și poată identifica țintele. La prima vedere, capul lat al lui Groodo indica faptul că era un Hutt foarte bătrân. Rodd era un bărbat de sex masculin cu trăsături ascuțite, de vârstă mijlocie, care purta o uniformă neagră cu logo-ul al producătorului de nave *Republic Sienar Systems* brodat pe ea. Iar Holowan era o femeie umană care purta o uniformă gri închis, cu părul scurt și negru, și pielea extrem de palidă.

— Am înțeles, continuă Tyranus, că au conspirat pentru a ruina șantierele de nave spațiale de pe Fondor în interes personal.

Dorind ca angajatorul său să treacă la subiect, Jango întrebă:

— Și?

Holograma lui Tyranus zâmbi.

— Vreau să-i aduci pe toți la mine.

— Morți sau vii?

— Oh, cu siguranță vii.

Jango se gândi la asta. Știa că va fi ușor să o captureze pe inginera de droizi. Cu toate astea, știa, de asemenea, că atât Huttul cât și Senatorul vor fi o pradă dificilă.

— În viață vor costa mai mult, spus el.

— Te-ai gândit la o sumă anume? întrebă Tyranus.

— Trei sute de mii de credite Republicane.

— De acord, spuse Tyranus fără ezitare. Aștept cu nerăbdare să am vești de la tine după ce îți vei îndeplini misiunea.

Holograma se stinse. Jango îl văzu pe Boba și îl întrebă:

— Ai auzit totul?

Boba aprobă din cap. Jango se întoarse să privească prin fereastra camerei. Ploaia era acum torențială.

— Odată, pe planeta Balmorra, spuse el, am avut o întâlnire cu una dintre creațiile lui Hurlo Holowan. Un droid asasin.

— Mâncătorul de *Lame*, își aminti Boba. Mi-ai spus despre el – dinți de metal care puteau mușca din orice. Te-a rănit destul de rău.

Asta e puțin spus, gândi Jango. Droidul aproape că îl omorâse.

— Din păcate, acel Mâncător nu a fost ultimul din specia sa, spuse Jango. Unii spun că Groodo este apărat, în complexul lui de pe *Esseles*, de un escadron de Mâncători de *Lame*.

Tot cu fața la fereastră, Jango surprinse reflecția lui Boba și crezu că vede o sclipire de îngrijorare în ochii fiului său.

— Știu la ce te gândești, Boba, spuse el. Crezi că avem destulă mâncare, haine curate și un loc unde să locuim. Nici măcar nu avem nevoie de bani pe *Kamino*. Atunci de ce mai lucrează tatăl tău?

— Nu la asta mă gândeam, spuse Boba. Știu de ce lucrezi. Este ceea ce știi să faci cel mai bine.

Jango fu surprins. Întorcându-se cu fața spre Boba, îl întrebă:

— Atunci la ce te gândeai?

— Mă întrebam dacă mă vei lua cu tine în această misiune.

Jango îi mai permisese lui Boba să i se alăture la vânătorile anterioare, dar acelea fuseseră chestii minore. Când se gândi la posibilitatea de a da peste mai mulți Mâncători de *Lame*, primul său instinct fu să-l lase pe Boba pe *Kamino*. Dar, oricât

de mult ar fi vrut să-l protejeze pe Boba, dorea, de asemenea, să-l învețe cum să lupte și să supraviețuiască, iar Boba ar fi învățat cu siguranță văzând un Mâncător de Lame în acțiune. Jango știa, de asemenea, că Boba era la fel de descurcăreț pe cât era de curajos, și nu era nimeni în care să aibă mai multă încredere. Dacă avea vreodată nevoie de ajutor, ar fi vrut să-l primească de la Boba.

— Acesta nu va fi un exercițiu de antrenament, îl avertiză Jango.

— Știu.

Boba înfruntă privirea tatălui său.

— Vei face cum îți spun eu. Te vei supune oricărui ordin.

— Da.

— Dacă îți spun să nu te miști, nici să nu te gândești să te miști.

— Da, tată.

— Bine, spuse Jango. Atunci mergem la vânătoare.

Capitolul 2

Planeta Trandosha, una dintre planetele locuite din sistemul Kashyyyk, era planeta de origine a unei specii reptiliene numite, firește, Trandoshani. Timp de mii de generații, cultura, religia și economia Trandoshanilor se centraseră doar pe un singur lucru: vânătoria. Iar dintre toți vânătorii Trandoshani în viață, cel mai temut și respectat era Cradosk – șeful Breslei Vânătorilor de Recompense.

Cu solzii săi galbeni, cu ochii cu fante galbene și cu colții tociți de bătrânețe, Cradosk părea terifiant fără să încerce măcar să pară. Era așezat la o masă lungă, în formă de semilună, în camera de consiliu a Breslei Vânătorilor de Recompense, o încăpăre cu tavan înalt și podea de gresie. Camera era decorată peste tot cu armuri goale și alte trofee luate de la dușmanii Breslei, dintre care mulți fuseseră uciși chiar de Cradosk. Lui Cradosk îi plăcea să folosească această cameră ori de câte ori se întâlnea cu un client important, cum era cel pe care îl vizita acum.

Cradosk își ridică privirea când ușile arcuite, aurite și încrustate cu pietre prețioase ale camerei se deschiseră.

— A sosit supervizorul de la Techno Union, domnule, anunță un servitor.

— Trimite-l înăuntru, spuse Cradosk.

Servitorul făcu o plecăciune și se retrase pentru a-i face loc lui Wat Tambor, supervizorul de la Techno Union. Incapabil să respire aer, Tambor purta o mască cu gaze de înaltă presiune care îi ascundea parțial capul cu pielea verde, iar partea superioară a corpului era îmbrăcată într-un costum presurizat din armură de duroțel. În timp ce Tambor se apropia de Cradosk, servitorul plecă, închizând ușile în urma lui.

— Bine ai venit, Supervizor Tambor, spuse Cradosk. Cum merg afacerile la Techno Union?

— Sunt foarte profitabile, răspunse Tambor. Din cauza măștii, vocea gravă a lui Tambor părea filtrată printr-o țevă. Și cum e viața șefului Breslei Vânătorilor de Recompense?

Cradosk zâmbi.

— Atâta timp cât există sânge, furie și bani, viața este minunată.

— Fiul tău este bine?

Cradosk scrâșni din dinți.

— Bossk este la fel de rău ca întotdeauna, mulțumesc. Și încă mai calcă pe urmele tatălui său.

— Mă bucur să aud asta, spuse Tambor. Acum, că am scăpat de toate aceste amabilități, vreau să pun o recompensă.

— Păi, bineînțeles că vrei! chicoti Cradosk. Nimeni nu trece niciodată pe la mine doar ca să mă salute. Nu vrei să iei loc?

Tambor își mângâie părțile laterale ale costumului său greoi și răspunse:

— Mulțumesc, voi sta în picioare. Mai e ceva ce vreau să auzi. Tambor băgă mâna într-o pungă utilitară și scoase un player audio subțire și dreptunghiular. Aceasta este o înregistrare a unei transmisiuni HoloNet recente, o conversație între Huttul Groodo, un constructor de nave din Esseles, și Senatorul Rodd de Fondor.

Tambor apăsă un buton de pe partea laterală a playerului, apoi aruncă cu

dezinvoltură dispozitivul în formă de card pe masa în formă de semilună. Îi auziră apoi pe Groodo și pe Senatorul Rodd discutând despre planurile de distrugere a șantierelor orbitale ale planetei Fondor.

Când înregistrarea audio se termină, Cradossk arată spre playerul în formă de card și spuse:

— Dacă ați preda această înregistrare Senatului Republicii, Groodo, Rodd și Holowan ar fi în mod sigur arestați. Dar dacă ați fi fost interesați de justiția Republicii, nu ați mai fi fost acum aici, cu mine.

— Adevărat, recunosc Tambor. După cum am spus, Techno Union a investit puternic în Fondor. Vreau să pedepsesc pe oricine care ar îndrăzni să pună în pericol investițiile mele.

— Mai exact, pe Groodo, Rodd și Holowan, spuse Cradossk.

— Corect.

— Care este recompensa?

— Voi oferi o sută cincizeci de mii de credite Republicane pentru toți trei, spuse Tambor.

Cradossk fluieră.

— Pentru atâția bani, sunt tentat să accept chiar eu treaba asta.

— Speram să o faci, spuse Tambor. La urma urmei, nu ai devenit șeful Breslei Vânătorilor de Recompense datorită aspectului tău plăcut.

— Ha! râse Cradossk. Un ultim element. Pentru o sută cincizeci de mii, presupun că îi vrei pe toți trei capturați în viață?

— Oh, nu, spuse Tambor. Vreau capetele lor.

Capitolul 3

La mai puțin de o oră de la primirea holomesajului de la Tyranus, Jango Fett își pilota nava *Sclav I* prin hiperspațiu – dimensiunea spațiu-timp care permitea călătoria cu viteze mai mari decât cea a luminii. Fiind un vehicul de patrulare și atac din clasa *Kuat Systems Engineering Firespray*, *Sclav I* fusese proiectat inițial pentru aplicarea legii și fusese folosit pentru patrularea închisorii de pe asteroizi Oovo IV până să îl achiziționeze Jango. Deși nava rămăsese recunoscută în exterior ca fiind un *Firespray*, modificările extinse ale lui Jango – inclusiv instalarea unui desfășurător de mine și a unor lansatoare de rachete ascunse – o făceau să fie mai puternic înarmată decât orice alt model. Pentru a evita inamicii și a prinde prada neștiutoare, Jango programase, de asemenea, bruiajele de senzori cu rază lungă de acțiune ale lui *Sclav I* pentru a face ca nava *Firespray* să pară inofensivă pe scanerile altor nave; în prezent, oricine ar fi scanat *Sclav I* ar fi identificat-o, în mod greșit, ca fiind o navă de curierat neînarmată.

În carlinga lui *Sclav I*, Jango și Boba erau așezați unul lângă altul. Jango purta armura, dar nu și casca, care era fixată pe spătarul scaunului. Amândoi priveau prin fereastră la benzile de lumină strălucitoare care treceau pe lângă navă.

Jango consultă ecranul computerului navigațional și spuse:

— Cincisprezece secunde până în spațiul real. Verifică-ți centura de siguranță.

Boba făcu așa cum i se spusese. Harnașamentul care îl fixa de scaun era încrucișat strâns peste sternul său. Aruncă o privire la ecranul navicomputerului, verifică cifrele afișate și începu să numere invers cu voce tare:

— Șase... cinci... patru... trei... doi... unu...

Motoarele lui *Sclav I* scăzură până la un zumzet răgușit. În afara ferestrei, benzile de lumină deveniră brusc mai strălucitoare, apoi pârură să se îndepărteze de navă în timp ce aceasta reîntra în spațiul real. Privind peisajul stelar, Boba zări o planetă mare care era înconjurată de numeroase stații orbitale.

— Aia e Fondor? întrebă Boba.

Jango aprobă din cap.

— Există un motiv pentru care te duci mai întâi după Senatorul Rodd, nu-i așa? continuă Boba.

— Da, răspunse Jango. Întotdeauna îl încurajase pe Boba să pună întrebări, dar încercase, de asemenea, să îl facă pe Boba să își dea singur seama de anumite lucruri. În loc să-i spună lui Boba motivul pentru care îl vânau pe Rodd înaintea Huttului Groodo și a lui Hurlo Holowan, Jango întrebă: Ai vreo idee de ce fac asta?

— Pentru că tu crezi că el va fi slab și îți păstrezi forțele pentru ceilalți doi?

Jango zâmbi.

— Aproape. Când vânezi un grup care s-a despărțit, începi cu cel care are cele mai mari șanse să te ajute să-i prinzi pe ceilalți.

Boba se gândi la asta, apoi întrebă:

— De unde știi că Senatorul Rodd te va ajuta să-i găsești pe Groodo și pe Holowan?

— Pentru că este un politician, spuse Jango. Iar din experiența mea, politicienii se pricep la două lucruri: să spună lumii ceea ce vrea să audă și să spună orice ca

să-și salveze pielea. Jango arătă cu un gest spre planeta și stațiile spațiale care erau vizibile prin fereastră și spuse: Tu cum l-ai găsi pe Senator?

— Scanare senzorială pe o rază largă de acțiune, răspunse Boba, căutând orice navă cu coduri de transponder ale Senatului Republicii.

— Bine, spuse Jango. Fă-o.

Boba apăsă pe comenzile senzorilor, iar datele transponderului apărură rapid pe un mic ecran. Analizând datele, comentă:

— Există un transportor Sienar Senatorial andocat la *Lunavolver Delta*, o stație orbitală care conține, de asemenea, sediul diplomatic al lui *Republic Sienar Systems*.

— Acolo vom începe căutarea Senatorului Rodd, spuse Jango. Traficul spațial nu este prea intens. Vrei să ne duci acolo?

— Da!

Boba apucă comenzile de zbor. Știa că tatăl său reglase deja pilotul automat, dar oricum îi plăcea să simtă senzația comenzilor. În timp ce nava se îndrepta spre *Lunavolver Delta*, un zâmbet gigantic izbucni pe fața lui Boba. Îi plăcea să se afle în cabina de pilotaj a lui *Sclav I*.

Jango privea pe fereastră, examinând celelalte nave care erau vizibile în zona din jurul lui Fondor. Din obișnuință, începu să identifice în tăcere fiecare vehicul pe care îl recunoștea și își făcu notițe mentale cu privire la orice navă necunoscută, pentru a o putea studia mai târziu și a-i afla punctele slabe. Tocmai zărise o corvetă veche a *Corellian Engineering Corporation*, când văzu o străfulgerare strălucitoare în peisajul stelar, indicând că o altă navă tocmai se materializase din hiperspațiu. Jango recunoscu instantaneu noul sosit ca fiind un cargobot SoroSuub modificat. După vopseaua sa distinctivă neagră cu purpuriu, știu chiar și cine era proprietarul.

— Încetinește, spuse Jango.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Boba în timp ce lovea amortizoarele inerțiale ale lui *Sclav I*.

— Nava aceea de acolo, spuse Jango, arătând spre cargobotul SoroSuub. Este *Vânătorul Nemilos*. Îi aparține lui Cradosk.

Boba nu avu nevoie să i se spună cine era Cradosk.

— Ce caută el în sistemul Fondor?

— La fel ca noi, spuse Jango. Lucrează.

— Există vreo șansă să îl vâneze și el pe Senatorul Rodd? întrebă Boba.

— Există un singur mod de a afla, răspunse Jango. Îl urmărim.

* * *

Cradosk părăsise Trandosha imediat după întâlnirea cu Wat Tambor, iar cargobotul său, *Vânătorul Nemilos*, ajunsese cu bine în sistemul Fondor. Cu toate astea, își dorea deja să fi făcut călătoria singur.

— Pilotezi grămada asta ca bunica unei șopârle porc, spuse Bosk, fiul de douăzeci și nouă de ani al lui Cradosk.

— Taci din gură sau îți rup maxilarul, mârâi Cradosk.

— Aș vrea să te văd încercând. Bosk râse cu un sunet sec, hârâit. Strângând din dinți, repetă: Chiar aș vrea să te văd încercând.

Ca și tatăl său, Bosk era un Trandoshan, iar vânătoarea de recompense era în sângele său. Trăia pentru a vâna și vâna pentru a trăi, îi plăcea să pună capcane și îi ura pe Wookiee. Pentru că avea prostul obicei de a uita din când în când că anumite

recompense cereau ca vânatul să fie capturat în viață, de obicei se îndrepta spre slujbele care îi permiteau să se dezlănțuie asupra prăzii, lucrul care îi plăcea cu adevărat. Dar chiar dacă toată lumea din domeniul vânătorilor de recompense știa că Bossk era un ucigaș capabil, cel puțin o ființă credea că tacticile sale ar fi putut fi îmbunătățite – și aceea ființă era tatăl său.

— Bine, deci iată-ne la Fondor, spuse Cradosk, încercând din răspuț să sune ca un profesor.

Auzise undeva că un profesor bun nu preda doar fapte concrete, ci îi antrena pe elevi să gândească singuri.

— Ai întrebări? spuse el.

— Da, spuse Bossk. De ce ești atât de urât?

Cradosk clătină din cap.

— Te-am adus cu mine în această misiune ca să înveți lucruri noi, idiotule.

— Pe dracu'! râse Bossk. Eu, să învăț de la tine? Asta e bună.

— În regulă, mocofan fără experiență, spuse Cradosk. De ce crezi că ne ducem mai întâi după Senatorul Rodd?

Bossk pufni pe nas.

— Cred că Rodd e primul pe lista ta pentru că ți-e frică de Hutt și nu știi unde e droidul.

Nările lui Cradosk se umflară.

— Nu mi-e frică de nimeni. Și dacă ai fi revizuit parametrii misiunii, ai fi știut că Holowan nu este un droid. Este inginer de droizi.

— Mă rog, mormăi Bossk.

— Și dacă ai avea creier, continuă Cradosk, ai ști că motivul pentru care îl urmărim mai întâi pe Senatorul Rodd este pentru că el este politician, iar politicienii sunt turnători înnașcuți. Ne putem folosi de el pentru a-i prinde pe Groodo și Holowan.

— E o idee stupidă, spuse Bossk. Rodd este dorit mort. Singurul mod în care va turna este dacă nu-l omorâm, dar dacă nu-l omorâm, nu primim recompensa. Iar dacă îl omorâm, nu va fi în stare să toarne nimic despre ceilalți, așa că nici asta nu ajută. Bossk râse din nou, apoi adăugă: Uau, sigur nu te-ai gândit bine la ideea asta.

Cradosk simți o durere în craniu. *De ce a trebuit ca singurul meu urmaș în viață să fie un cretin?* gândi el, apoi spuse:

— Nu trebuie să-l omorâm pe Senator din momentul în care îl vedem, Bossk!

Bossk se gândi la asta.

— Vrei să spui că îl vom pune să facă lucruri pentru noi, cum ar fi să ne dea informații, și apoi îl vom ucide?

Se uită la tatăl său. Cradosk aprobă din cap, doar pentru a se asigura că Bossk știa că ajunsese la concluzia corectă. Apoi decise să încerce un alt test. Arătă cu un gest spre planeta Fondor și numeroasele sale stații orbitale și șantiere de nave care erau clar vizibile prin fereastra cabinei de pilotaj și spuse:

— Acum, uită-te bine acolo. Ce ar trebui să facem pentru a-l găsi pe Rodd?

Gândindu-se bine, Bossk își ridică una dintre mâinile cu gheare și se scărpină la bărbie. Se scărpină și se scărpină, apoi se mai scărpină puțin.

Nerăbdător să primească un răspuns, Cradosk spuse:

— O să-ți dau un indiciu. Nava noastră este echipată cu senzori care pot...

— M-am prins! îl întrerupse Bossk.

— Da?

— Trecem prin cluburile de noapte și întrebăm de el. Din moment ce nu știm în ce cluburi de noapte umblă Rodd, va trebui să le încercăm pe toate. S-ar putea să dureze ceva timp...

Cradosk își închise ochii cu fante galbene. Durerea de cap i se înrăutățea. În timp ce Bossk continua să vorbească despre cluburile de noapte, Cradosk utilizează comenzile senzorilor și localizează rapid transportorul Sienar Senatorial aflat pe stația orbitală *Lunavolver Delta*.

Cradosk dirijă *Vânătorul Nemilos* într-o traiectorie curbă spre stație. Bossk observă schimbarea de curs și întreabă:

— De ce mergi în direcția aia?

Cradosk se gândi să-i explice lui Bossk cum folosisese senzorii, dar se îndoia că fiul său ar fi înțeles sau ar fi apreciat pe deplin manevra tehnică. Așa că spuse, pur și simplu:

— Spune-i că e o bănuială.

Lunavolver Delta era o stație gigantică, de formă cilindrică, care se rotea pe axa sa și avea 360 de hangare pentru nave. Cradosk aduse *Vânătorul* într-o rulare lentă pentru a se potrivi cu revoluția stației, apoi conduse nava spre un port de andocare deschis și ateriză pe o platformă.

Cradosk și Bossk habar n-aveau că *Sclav I* îi urmărise discret până la *Lunavolver* și andocase într-un hangar vecin.

* * *

În *Sclav I*, Boba întreabă:

— Vrei să rămân aici?

— Nu, spuse Jango, în timp ce-și punea casca pe cap. Îți dau două sarcini. Prima, găsește transportorul Senatorului Rodd și pune-i un dispozitiv de urmărire.

— Bine, spuse Boba.

Deși era încântat și entuziasmat să lucreze cu tatăl său, își stăpâni entuziasmul și nici măcar nu zâmbi. Apoi Jango îi spuse lui Boba a doua sarcină. Când Jango termină, ieși din *Sclav I*, iar Boba zâmbi. Nu se putu abține.

Avea să-i placă foarte mult a doua sarcină.

* * *

După ce securizară *Vânătorul*, Cradosk și Bossk ieșiră din nava lor, găsiră un ghid direcțional *Lunavolver* plasat convenabil pe un perete lângă un tub de lift și se îndreptară spre biroul Senatorului Rodd. Niciunul dintre cei doi Trandoshani nu bănuia măcar puțin că erau urmăriți de Jango Fett.

Aveau să afle destul de curând.

Capitolul 4

Renumită pentru excelentele sale spații de cazare și zone de divertisment, *Lunavolver Delta* era, de asemenea, adresa principală a sediului diplomatic al *Republic Sienar Systems*, care era condus de Senatorul Rodd. În biroul său, Rodd și ajutoarele sale se întâlneau cu mai mulți diplomați extratereștri, care deveniseră îngrijorați de securitatea din sistemul Fondor de la atacul droizilor asupra portului spațial Fondor. Asistenții purtau majoritatea discuțiilor, iar Rodd se prefăcea că ascultă. Rodd ura *Lunavolver*. Rotația sa constantă îi făcea rău la stomac, așa că stătea la birou cu spatele spre fereastră, ceea ce îl împiedica să vadă privescarea care se învârtea încet-încet spre Fondor. Chiar dacă crescuse pe Fondor și ajunsese într-una dintre cele mai înalte poziții politice, ar fi fost fericit să lase totul în urmă – atâta timp cât ar fi putut lua cu el o sumă enormă de bani.

Senatorul își contemplă situația. Din câte cunoștea, singurele ființe care știau despre acțiunile sale criminale erau Holowan, Huttul Groodo și fiul lui Groodo, Boonda. Împreună, eșuaseră – nu o dată, ci de două ori – să aducă devastarea asupra sistemului Fondor, dar cel puțin nu fuseseră prinși. Rodd nu mai vorbise nici cu Groodo, nici cu Holowan de când fugiseră cu nava lui Groodo, dar dacă ei erau pregătiți pentru un al treilea plan, la fel era și el.

Rodd era atât de pierdut în gândurile sale, încât aproape că nu reacționează la sunetul înăbușit de focuri de blaster care venea din holul din fața biroului său. Reacționează însă atunci când ușa biroului său explodează, făcându-i pe consilierii săi și pe diplomații aflați în vizită să se ascundă. Sistemul de securitate al biroului lui Rodd era atât inovator, cât și la îndemână. Apăsă pe un buton de control așezat pe marginea biroului său și activă instantaneu un scut deflector invizibil de la podea la tavan pe care îl instalase între birou și ușă.

— Oprește-te, Bossk! răcni o voce din hol.

În timp ce Rodd apăsa un al doilea buton, ochii lui se îndreptară spre ușa dărămată pentru a vedea intrând un Trandoshanian înarmat cu blastere, urmat de un alt Trandoshan care arăta mai în vârstă. Primul Trandoshan își ridică arma, îndreptând-o spre Rodd.

Rodd își putu doar imagina că Trandoshanul a descărcat vreodată arma. Al doilea buton pe care îl apăsase, deschise un tobogan de salvare aflat sub scaunul său, iar Senatorul plonjase deja printr-un tub de urgență care ducea direct la transportorul său.

* * *

Bossk nu mai apucă să tragă niciun foc de armă asupra Senatorului Rodd – nu pentru că ar fi fost conștient de scutul deflector care fusese ridicat între el și ținta sa și nici pentru că bănuise că Rodd era pe cale să coboare pe un tobogan de salvare. Nu mai reuși să tragă cu blasterul său pentru că Cradosk smulse arma din mâna fiului său în același moment în care Jango Fett, poziționat în holul din spatele Trandoshanilor, îl împușcă pe Bossk în ceafă.

În timp ce Rodd dispărea pe toboganul de evacuare și Bossk se prăbușea pe

podeaua biroului, Cradosk își scoase propriul blaster și se întoarse rapid, pentru a trage asupra celui care îi doborâse fiul. Dar când văzu că silueta care stătea chiar în fața ușii era îmbrăcată complet în armură Mandaloriană, se abținu să tragă.

— Deci, ne întâlnim din nou, Jango Fett, spuse Cradosk.

Ținându-și blasterul îndreptat spre Cradosk, Jango își înclină ușor casca într-un gest tăcut de salut. Lângă corpul căzut al lui Bossk, asistenții și diplomații se chirciră de frică.

— Idiotul ăla dornic să tragă pe care tocmai l-ai împușcat este fiul meu, Bossk, spuse Cradosk.

— E doar amețit, spuse Jango.

— Ai fi putut să mă împuști și pe mine. De ce n-ai făcut-o? spuse Cradosk.

— Pentru că tu nu ești un idiot dornic să tragă, Cradosk. Ești doar un profesionist cu un fond genetic prost.

Cradosk râse.

— Să înțeleg că și tu îl urmărești pe Senatorul Rodd?

— S-ar putea, spuse Jango.

— Ei bine, poate că nu ai observat din locul în care stai, dar Rodd a scăpat prin podea.

— Am observat, spuse Jango.

— Probabil că a părăsit deja *Lunavolver* până acum.

— Nimeni nu fuge la nesfârșit.

— Adevărat, spuse Cradosk. Deci, cum ai nevoie de el? Mort sau viu?

— Asta e treaba mea, spuse Jango.

— Bănuiesc că viu, medită Cradosk. Altfel, nu te-ai fi grăbit să-l oprești pe Bossk. Și eu am nevoie de Rodd în viață.

— Asta e treaba ta, spuse Jango.

— Poate că ar putea fi treaba noastră, zise Cradosk. Ne-am putea uni forțele.

— Eu lucrez singur, spuse Jango. Ar trebui să faci și tu la fel.

— Ascultă, Jango. Te respect și tu știi asta. Nu trebuie să fim adversari. Cradosk se uită la corpul inconștient al lui Bossk și spuse: Apreciez că nu m-ai împușcat, dar sunt sigur că mi-ar prinde bine să mă ajuți să-l car pe acest ignorant cu capul îngust înapoi pe nava mea. Ce părere ai?

Se uită înapoi spre ușă, dar Jango Fett dispăruse.

— Grozav, mormăi Cradosk. Pur și simplu grozav.

Îl ridică pe Bossk de pe podea și îl puse pe umăr, apoi își purtă fiul afară din birou, lăsând în urmă consilierii și diplomații. În hol, un grup de ofițeri ai securității Fondor alergau în direcția lui.

— A avut loc un accident teribil în biroul Senatorului Rodd! strigă Cradosk. Chemați o echipă medicală! Repede! În timp ce ofițerii de securitate treceau în fugă pe lângă Cradosk, acesta murmură: Fraierilor.

Apoi îl cără pe Bossk la cel mai apropiat tub de ascensor care urma să-l ducă înapoi la nava sa.

* * *

Jango Fett tocmai ajunsese în hangarul în care se afla *Sclav I* când îl văzu pe Boba urcând în fugă pe rampa de încărcare a navei lor. Îl urmă și i se alătură în cabina de pilotaj.

- Cradosk și Bossk sunt încă în viață? întrebă Boba.
- Erau ultima dată când i-am văzut, spuse Jango. Ai plantat dispozitivul de urmărire în transportorul lui Rodd?
- Da, domnule, răspunse Boba. Și l-am văzut urcându-se în el și părăsind *Lunavolver*.
- Bine, spuse Jango.
- Acum îl puteau localiza și urmări pe Senatorul Rodd prin spațiu. În timp ce Jango pornea motoarele lui *Sclav I*, întrebă:
- Cum rămâne cu celălalt lucru pe care te-am rugat să-l faci?
- Totul e pregătit, răspunse Boba. Și nu-i va face prea fericiți pe Trandoshani.

* * *

După ce Cradosk merse înapoi în hangarul în care se afla *Vânătorul Nemilos*, transportă corpul încă inconștient al lui Bossk în navă și îl fixă într-un pat. În timp ce Cradosk se așeza pe scaunul său din cabina de pilotaj, se întrebă: *Dacă aș fi în locul lui Rodd, unde aș fugi?* Răspunsul i-a venit aproape imediat. Se va duce pe Esseles, pentru că acolo locuiește Huttul Groodo. Iar Rodd se va aștepta ca Groodo să-l protejeze.

Cradosk se întrebă dacă Jango Fett știa de legătura dintre Senatorul Rodd și Groodo. *S-ar fi gândit și Fett să meargă pe Esseles?* Nu pentru prima dată, Cradosk își dori ca Jango să se fi alăturat Breslei Vânătorilor de Recompense. Viața ar fi fost mult mai ușoară.

Cradosk încercă să pornească motoarele *Vânătorului*, dar acestea scoaseră doar un sunet bolnav – apoi se opriră complet.

* * *

Jango și Boba se aflau în *Sclav I*, ieșind din *Lunavolver Delta* și îndreptându-se spre un portal hiperspațial. Boba își reprimă nevoia de a râde. Îi făcuse mare plăcere a doua lui misiune, care fusese să dezactiveze motorul navei lui Cradosk. Își dorea doar să fi putut vedea fața lui Cradosk când apăsase pe starter și nu se întâmplase nimic. Numai gândindu-se la reacția lui Cradosk, Boba se amuză.

Băiatul se uită la tatăl său. Jango încă mai purta casca.

— Ce detectează următorul nostru despre nava lui Rodd? întrebă Jango.

Boba consultă ecranul următorului.

— A făcut deja saltul în hiperspațiu. Ghici încotro se îndreaptă?

Fără să se uite la ecran, Jango răspunse:

— Esseles.

— De unde ai știut?

— M-am gândit că va căuta protecție la Groodo.

— Dacă ți-ai dat seama deja de asta, de ce m-ai pus să pun dispozitivul de urmărire? Aș fi putut încerca să-l opresc eu însumi pe Rodd sau să-i dezactivez motorul, așa cum am făcut cu nava lui Cradosk.

— Așa e mai bine, spuse Jango. Dacă Groodo și Holowan se află pe Esseles, Rodd ne va conduce direct la ei.

— Cum rămâne cu Mâncătorii de Lame ai lui Groodo? întrebă Boba.

— Mă voi ocupa de ei dacă va fi necesar, spuse Jango. Câteva secunde mai

târziu, adăugă: Pregătește-te. Ne apropiem de portalul hiperspațial.

În timp ce *Sclav I* se apropia de portal, Jango văzu un semnal luminos pe ecranul senzorului său.

— Suntem urmăriți, spuse el.

Un semnal sonor puternic răsună prin sistemul de comunicație, indicând că nava care îi urmărea îl apela pe *Sclav I*. Jango porni sistemul audio al comunicației.

— Bună, Jango, mârâi vocea lui Cradosk prin sistem. Îți vine să crezi că cineva mi-a umblat la navă, așa că a trebuit să fur alta?

— Viața e dură, Cradosk, spuse Jango.

— L-am adus pe Bossk cu mine, dar nu te obosi să-l saluți, spuse Cradosk. E încă inconștient. Te superi dacă venim și noi?

— Stai deoparte, spuse Jango.

Prin stație, Cradosk chicoti.

— Nu m-ai ucis pe *Lunavolver*, Jango. Și nu cred că mă vei ucide nici acum.

— S-ar putea să te surprind, răspunse Jango.

Apoi acționează.

Capitolul 5

Jango Fett apăsă pe un buton de pe consola de armament a lui *Sclav I*, apoi îl mai apăsă de două ori. Butonul era marcat *ÎNCĂRCĂTURI SEISMICE: ELIBERARE*, iar încărcătorul plin cu mine seismice al lui *Sclav I* fu instantaneu diminuat cu trei. Minele țâșniră în spațiu, în calea navei lui Cradosk.

Jango știa că Cradosk va lua măsuri de evitare și nu așteptă exploziile. Activă hiperpropulsorul lui *Sclav I* și nava sări în hiperspațiu, lăsându-l pe Cradosk și minele în urmă.

Prin fereastră, Boba privi cum lumina stelară se deforma și curgea peste *Sclav I* ca un râu nesfârșit de artificii. Întorcându-se spre tatăl său, îl întrebă:

— L-ai ucis pe Cradosk?

— Nu, dacă nu cumva abilitățile sale de pilotaj s-au învechit, spuse Jango în timp ce-și scotea casca. Am desfășurat minele doar pentru a-l scutura de pe urmele noastre. Nici Cradosk nu încearcă să mă omoare. Vrea doar să mă alătur Breslei Vânătorilor de Recompense.

— Dar nu te vei alătura niciodată, nu-i așa?

Jango făcu o grimasă.

— Nu-mi plac grupurile sociale și nici cei care se laudă pe ei înșiși.

Boba ezită, apoi întrebă:

— Ai fi putut să-i omori pe Trandoshani pe *Lunavolver Delta*?

— Da, răspunse Jango. Dar asta ar fi fost o prostie.

— De ce?

— Ghilda Vânătorilor de Recompense este o organizație extinsă, spuse Jango. Dacă i-aș fi ucis pe Cradosk și Bossk, alți membri ai Breslei ar fi venit după mine. Poate și după tine.

— Dar tu te puteai descurca cu toți ceilalți vânători de recompense, nu-i așa, tată? întrebă Boba.

— Nu asta e ideea, fiule, spuse Jango, deși bănuia că se putea descurca cu majoritatea dintre ei. Un vânător de recompense nu ar trebui să ucidă niciodată fără motiv, iar noi nu-i invităm pe ceilalți să vină după noi. Ați înțeles?

— Da. Acum înțeleg.

— Bine. Jango îndreptă un deget spre cele două paturi etajate care erau așezate în peretele din spatele cabinei de pilotaj și spuse: Odihnește-te. Va mai dura ceva timp până vom ajunge la Esseles.

Boba alunecă de pe scaun, ieși din carlingă, se urcă pe patul de sus și se întinse. În cabina de pilotaj, Jango verifică sistemele navei sale și începu să se întrebe despre viitorul Breslei Vânătorilor de Recompense. Se putea înțelege cu Cradosk, dar dacă un golan prost precum Bossk ar fi preluat vreodată conducerea, Jango și-ar fi reconsiderat cu siguranță politica de ucidere a liderului Breslei.

* * *

Boba tocmai visa că avea propria armură Mandaloriană când simți o împunsătură ușoară în umăr și îl auzi pe tatăl său spunând:

— Trezește-te. Suntem pe cale să ieșim din hiperspațiu.

Boba se rostogoli din patul de sus și se întoarse împreună cu tatăl său la locurile lor. După ce își puse centura, Jango consultă ecranul unui senzor și spuse:

— Acum.

În afara ferestrei cabinei de pilotaj, hiperspațiul se topi în spațiul real tridimensional, iar Boba privi pentru prima dată planeta Esseles. Din câte putu vedea, părea o lume caldă, acoperită de lanțuri muntoase tinere.

— Esseles este un centru de cercetare și dezvoltare de înaltă tehnologie, spuse Jango. Huttul Groodo trăiește aici de mulți ani. Arată spre un satelit modular care orbita în jurul lui Esseles și menționează: Acela este șantierul de nave al lui Groodo.

Atât Jango, cât și Boba observară imediat că șantierul avea neobișnuită trăsătură a unui hangar mamut închis. Practicitatea șantierelor orbitale era că permiteau construirea de nave spațiale mari în condiții de gravitație zero. Deoarece hangarele închise restricționau mișcarea în jurul navelor în timpul construcției, singura lor utilitate era menținerea secretului. Hangarul lui Groodo părea suficient de mare pentru a ascunde o navă lungă de 400 de metri. Nici Jango și nici Boba nu știau despre replica în mărime naturală a legendarei nave *Contrabandistul Soarelui* a lui Groodo și nici că se aflau aproape de șantierul de construcție al navei respective.

— Verifică următorul pentru nava Senatorului Rodd, ordonă Jango.

Boba consultă consola senzorilor, apoi anunță:

— Semnalul transportorului Sienar vine de pe șantierul de nave al lui Groodo.

În timp ce Jango ducea *Sclav I* spre satelit, se auzi un pocnet electronic de la stația lui de comunicare, în timp ce primeau o transmisiune. Prin intermediul comunicatorului, un droid de control al zborului spuse:

— *Groodo Manufacturing* către nava neidentificată. Nu aveți permisiunea de andocare. Spuneți ce treabă aveți cu *Groodo Manufacturing*, sau vom bloca un fascicul tractor pe nava dumneavoastră.

Jango îi răspunse droidului trăgând o rachetă de șoc spre rețeaua de senzori a șantierului. O fracțiune de secundă mai târziu, racheta detonă, iar rețeaua de senzori dispăru. Boba se dădu ușor înapoi la vederea exploziei, iar Jango îi explică:

— Acum nu-și mai pot folosi comunicațiile și nici nu ne mai pot localiza.

Mișcându-se rapid, Jango andocă *Sclav I* într-un hangar deschis care era construit în partea laterală a șantierului orbital. Imediat ce trenul de aterizare ajunse pe poziție, coborî din scaun și spuse:

— Rămâi aici.

— Da, tată, spuse Boba.

Jango își puse casca, își verifică rapid armele, apoi ieși din navă și păși pe puntea hangarului. Trecând printr-o trapă deschisă, intră în hangarul mamut închis. Prezența containerelor de marfă goale și a aparatelor personalizate de construcție indica faptul că o navă foarte mare fusese construită recent pe acest loc, dar acum dispăruse. Cu toate astea, hangarul era ocupat de o navă: transportorul Sienar al Senatorului Rodd.

Doi droizi filiformi, bipezi, înarmați cu blastere obișnuite, se apropiară de Jango dintr-o cameră de control. Unul dintre droizi era o unitate de control al zborului, iar celălalt era un droid de securitate de modă veche.

— Prezența ta este neautorizată, spuse droidul de securitate. Vei pleca imediat.

Amândoi droizii își ridicară armele, îndreptându-și țevicele blasterelor spre Jango. Mai repede decât puteau urmări fotoreceptori oricărui dintre droizi, Jango

scoase unul dintre pistoalele sale blaster compacte WESTAR-34 și trase de două ori. Proiectilele energetice își atinseră ținta, sfâșiind gâtul fiecărui droid. Droidul de control al zborului fu decapitat instantaneu și se prăbuși pe puntea hangarului, dar droidul de securitate rămase în picioare, cu scântei ieșindu-i din gâtul sfâșiat. Jango mai trase o singură dată în pieptul droidului de securitate și acesta căzu.

Trecând pe lângă rămășițele droizilor, Jango se îndreptă spre nava Senatorului. Testând trapa transportorului, constată că era încuiată. Scoase un mic explozibil de la centura utilitară, îl fixă în zona mecanismului de blocare a trapei, apoi făcu un pas înapoi și își întoarse vizorul în direcția opusă transportului. O clipă mai târziu, se auzi un zgomot puternic și, când Jango se uită înapoi la trapa transportorului, văzu că aceasta atârna într-o parte a navei.

Jango intră în navă și o controlează. Găsi un singur droid – o unitate astromec – conectat la o priză de control de pe punte. Senatorul Rodd nu era la bord, dar Jango descoperi că una dintre capsulele de salvare ale transportorului fusese ejectată. Din moment ce nu existau indicii că transportorul fusese atacat, se părea că Senatorul Rodd – probabil suspectând că era urmărit – pilotase transportorul până la șantierul de nave al lui Groodo, apoi îl părăsise cu ajutorul capsulei de salvare.

Jango își dădu seama că Rodd folosisese capsula de salvare în încercarea de a-și acoperi urmele și de a-și ascunde prezența în sistemul Esseles. Dacă Senatorul ar fi aterizat pe Esseles, nava sa ar fi putut fi reperată și raportată. Prin abandonarea transportorului său în hangarul lui Groodo și folosirea capsulei de salvare, Rodd putea ajunge la complexul lui Groodo fără a atrage prea multă atenție.

Sperând să afle locația exactă a complexului lui Groodo, Jango se întoarse pe punte unde găsi unitatea astromec conectată încă la computerul transportorului.

— Unde este Senatorul Rodd? întrebă Jango.

Astromecul răspunse cu un sunet care semăna cu un râgâit digitalizat.

Jango își scoase blasterul, îl îndreptă spre fotoreceptorul droidului și spuse:

— Mai spune o dată?

Astromecul fluieră și emise un bip, apoi își întoarse capul bombat pentru a-și îndrepta fotoreceptorul spre un monitor de pe consolă. Urmând privirea droidului, Jango văzu un set de coordonate apărând pe monitor.

— Complexul lui Groodo? întrebă Jango.

Astromecul răspunse cu un fluierat afirmativ.

Memorând coordonatele afișate, Jango ieși din transportor și porni spre *Sclav I*. Era încă în hangarul mamut închis când apăru un alt droid, ieșind din umbră, din spatele unei lăzi înalte de transport.

Acesta era un Mâncător de Lame.

Capitolul 6

Proiectat de Hurlo Holowan, Mâncătorul de Lame era una dintre cele mai feroce mașinării de ucis inventate vreodată. Droidul biped, avea o înălțime de 2,25 metri, iar cele două brațe din duroțel cu gheare erau capabile să facă găuri prin carcasele blindate. Dacă asta nu era îndeajuns de rău, capul său metalic era echipat cu o falcă largă și proeminentă, căptușită cu dinți zimțați și ascuțiți ca briciul.

Deasupra gurii letale a droidului, doi fotoreceptori roșii îl priviră fix pe vânătorul de recompense. Jango Fett știa că Mâncătorul de Lame nu avea de gând să-i permită să se întoarcă la *Sclav I* fără luptă. Scoase pistolul blaster și trase în capul droidului, dar proiectilul energetic nu făcu decât să ricoșeze din craniul Mâncătorului de Lame și să se lovească de tavanul înalt al hangarului. Făcând un pas precaut înapoi, Jango era pe punctul să încerce o altă armă când observă că avea la îndemână comenzile pentru proiectorul de raze tractoare al hangarului.

Jango preluă comenzile fasciculusului tractor, îndreptă proiectorul spre droid și activă fasciculusul chiar în momentul în care droidul asasin sărea spre el. Mâncătorul de Lame se afla în aer când fasciculusul se fixă pe corpul său, iar droidul se răsuci și iar se răsuci într-un efort disperat de a se elibera din câmpul de forță proiectat.

Deși Jango dorea să scape definitiv de Mâncătorul de Lame, nu voia să irosească muniția de care ar fi putut avea nevoie mai târziu. Lăsă droidul asasin prins în raza tractoare, suspendat în hangarul închis. Fugind înapoi la *Sclav I*, Jango se întoarse în cabina de pilotaj unde îl găsi pe Boba așteptând nerăbdător.

— Am auzit focuri de armă, spuse Boba.

— Sunt sigur că ai auzit, răspunse Jango în timp ce activa motorul lui *Sclav I*, apoi pilota nava afară din hangar și departe de șantierul orbital.

— Vreun semn de Rodd? întrebă Boba.

— I-am găsit transportorul. Se pare că a folosit o capsulă de salvare pentru a călători spre complexul lui Groodo de pe Esseles.

Nu se simți în stare să-l menționeze pe Mâncătorul de Lame.

— Deci mergem la complex? spuse Boba.

— Nu încă, răspunse Jango, în timp ce îndrepta *Sclav I* spre Esseles. Mai întâi, vreau să aflu mai multe despre acest loc. Portul spațial intergalactic Calamar nu este departe de complex. Voi obține informații acolo.

Jango pilotă *Sclav I* în jos prin atmosfera lui Esseles. Noaptea se lăsase peste Calamar, ceea ce îi convenea de minune lui Jango, care prefera să vâneze la adăpostul întunericului. Ajungând la Aeroportul Spațial Intergalactic Calamar, ateriză pe podeaua murdară a unui hangar de andocare circular care semăna cu o anvelopă așezată pe o parte.

— Nu-mi spune, zise Boba în timp ce Jango se ridica de pe scaun și își ajusta armura. Vrei să rămân din nou în navă, nu-i așa?

Jango aprobă din cap.

— Stai departe de ochii lumii. Nu lăsa pe nimeni să știe că ești la bord.

Lăsându-l pe Boba în *Sclav I*, ieși din docul de andocare și se trezi pe o stradă aglomerată. Vehiculele cu repulsor treceau în viteză pe lângă un sortiment ciudat de restaurante, magazine de echipamente și de închirieri de vehicule cu repulsor.

Pe cealaltă parte a străzii, era o cantină, iar pe un semn deasupra ușii scria: *CUTIA DE NISIP IONIC, ACUM SUB O NOUĂ CONDUCERE*. Jango se gândi că arăta ca un loc de întâlnire atât pentru piloții de nave spațiale, cât și pentru cetățenii locali. Traversând strada, intră în cantină.

Trebuie să fi fost o perioadă populară în cantină, pentru că era plină de o varietate de extraterestri, toți părând a fi bine dispuși. Dar la vederea siluetei complet blindate a lui Jango și a armelor sale asortate, toți clienții tăcură. Jango atrase atenția barmanului, un Ishi Tib cu pielea verde, care reuși să zâmbească cu gura lui în formă de cioc și spuse:

— Ce vrei să iei, prietene?

— Informații, spuse Jango fără menajamente.

Ochii bulbucați ai barmanului clipiră.

— Ceva anume în mod special?

— Complexul Huttului Groodo.

Ishi Tibul strâmbă din nas.

— Groodo, da? Toată lumea de pe aici știe de el.

— Nu întreb pe toată lumea, spuse Jango. Te întreb doar pe tine.

— Am fost odată în complexul lui, spuse Ishi Tibul. Vulgarul ăla i-a vândut fratelui meu un hipermotor de doi bani.

Jango scoase o mică pungă cu credite dintr-un buzunar utilitar și o puse în fața barmanului.

— Continuă să vorbești.

Barmanul împinse punga înapoi spre Jango și spuse:

— Uite cum facem. Dacă îți spun ceva util, mă plătești. Dacă nu, poți să îți păstrezi banii.

— Destul de corect, spuse Jango. Dar dacă îmi spui vreo minciună, mă voi întoarce după tine.

Ishi Tibul chicoti.

— Știu foarte bine că nu trebuie să te induc în eroare. Să nu mă înțelegi greșit, prietene, dar sper că nu te vei mai întoarce niciodată. Se pare că ești destul de rău pentru afaceri.

Jango consultă senzorul pineal al căștii sale pentru a privi în spatele lui fără să se întoarcă. Desigur, toți clienții plecau în liniște din cârciumă. Jango puse o a doua pungă de credite pe bar și spuse:

— Asta ar trebui să acopere pierderile.

— Complexul lui Groodo se află la aproximativ un kilometru est de Calamar, spuse Ishi Tibul. Nu ai cum să nu-l vezi. Un loc mare, cu o fabrică și o fortăreață, înconjurate de un zid înalt. Este patrulat de niște droizi urâți.

— Mâncători de Lame?

Ishi Tibul aprobă din cap.

— Câți sunt?

— Nu știu, spuse barmanul. Singura dată când am fost acolo, am văzut cel puțin trei.

— Intrări?

— Există o singură intrare oficială, dar este păzită de droizi. Desigur, dacă vrei să-i faci o vizită surpriză, se întâmplă să știu că există un puț de mină abandonat la marginea proprietății. M-am jucat acolo când eram copil.

— Puțul de mină are acces la complexul lui Groodo?

— Mai mult decât atât, spuse barmanul. Din câte îmi amintesc, duce direct în subsolul fortăreței sale.

— Ai mai spus vreodată cuiva despre puțul de mină?

— Nimeni altcineva nu m-a întrebat vreodată. Ishi Tibul întinse mâna după un șervețel și adăugă: Uite, lasă-mă să-ți desenez o hartă.

Câteva minute mai târziu, barmanul număra fericit creditele pe care le lăsase în urmă misteriosul vânător de recompense, iar Jango ieșea din cantină purtând harta minusculă a puțului de mină și a complexului lui Groodo. Jango recunoscuse câțiva dintre clienții cârciumii care stăteau în fața localului, așteptându-l să plece. Tocmai se gândea cum să se deplaseze până la puțul de mină când un Kubaz cu botul lung apărură de după un colț pe un swoop. Kubazul nu se uita pe unde mergea, iar Jango trebui să sară din drum pentru a evita să fie secerat.

Kubazul se opri, parcând aiurea în fața cantinei. Apoi coborî din swoop și intră într-un magazin de echipamente din apropiere.

— Maniacul ăsta nu ar trebui să aibă voie să conducă! comentă un observator din ușa cantinei.

Jango auzi comentariul și nu putu decât să fie de acord. Se urcă pe swoop, porni motorul și plecă.

* * *

În portul spațial intergalactic Calamar, Cradossk tocmai ateriza cu nava sa furată. Făcuse mai multe treceri pe deasupra portului spațial înainte să se decidă asupra unei zone de andocare, pe care o alesese pentru că se afla la câteva zone distanță de cea în care se afla o navă pe care o zărise la ultima trecere: *Sclav I*.

După aterizare, Cradossk se duse în cala de marfă a navei sale furate și îl verifică pe Bossk, care era întins pe niște pățuri. Bossk sforăia.

Cradossk îl plesni peste bot, iar Bossk gemu.

— Trezește-te, spuse Cradossk.

— Ce s-a întâmplat? murmură Bossk, clipind din ochi și frecându-și ceafa. Unde ne aflăm?

— Pe planeta Esseles.

— Esseles? mormăi Bossk. Cum a rămas cu... Fondor? Am fost pe Fondor. Unde este Senatorul Rodd?

— Uită de Rodd, spuse Cradossk. Cineva te-a împușcat pe *Lunavolver*. I-am urmărit nava până la Esseles.

Ochii lui Bossk se înroșiră de furie.

— Cine m-a împușcat?

Deși Cradossk știa că Jango Fett fusese responsabil pentru împușcătura care îl amețise pe Bossk, clătină din cap și spuse:

— Nu știu, fiule. Dar cred că există un vânător de recompense pe Esseles care l-ar putea cunoaște pe omul pe care îl căutăm.

— Ei bine, cum îl cheamă? întrebă Bossk.

— Jango Fett, spuse Cradossk.

— N-am auzit niciodată de el, spuse Bossk.

— Atunci poate că ar trebui să vă întâlniți.

Capitolul 7

Având în vedere că puțul de mină se afla la puțin mai mult de un kilometru de orașul Calamar și luând în considerare faptul că swoopul furat al lui Jango Fett avea o viteză maximă de 600 de kilometri pe oră, nu îi luă mult timp vânătorului de recompense să ajungă la mină. Intrarea în puț era parțial acoperită de un bolovan cu o formă ciudată și de niște mărăciniș, iar Jango trebui să recunoască faptul că i-ar fi fost greu să îl găsească dacă barmanul nu i-ar fi pus la dispoziție o hartă atât de bună.

Coborî de pe swoop și intră în mină. Trebui să se aplece pentru a nu-și zgâria telemetrul telescopic și fu curând învăluit în întuneric. În ciuda lipsei de lumină, senzorii căștii îi ofereau o vedere excelentă a interiorului minei. Se afla la doar câțiva metri în mină când localizează o sanie repulsorlift automată și ruginită. Deși barmanul nu menționase nicio sanie care putea transporta pasageri prin mină, iar Jango nici măcar nu era sigur dacă mai funcționa, decise să se urce în ea și să o încerce. Dar când își balansează piciorul peste partea laterală a saniei pentru a păși în zona din spatele comenzilor, talpa cizmei sale lovi ceva ce nu ar fi trebuit.

Era un șarpe. Unul mare. Se părea că vechea sanie era cuibul șarpelui, iar acesta nu aprecie intruziunea lui Jango, pentru că se încolăci instantaneu în jurul piciorului stâng al lui Jango și își înfipse colții în bocanc. În timp ce Jango își scotea blasterul de la centură, șarpele își ridică corpul din sanie și îl trânti pe vânătorul de recompense la pământ. Jango ateriză greu, dar ținti repede și trase cinci focuri rapide asupra constrictorului mortal. Șarpele cedă în jurul piciorului său, iar Jango se eliberă cu celălalt picior. Fără să se mai gândească la creatură, se urcă pe sanie și testă comenzile. Motorul tuși, apoi sania se mișcă înainte și coborî în întuneric. Câteva minute mai târziu, sania se opri automat într-o încăpere cu tavanul jos și pereți nefinisați. Jango coborî din sanie și scană camera până când găsi o crăpătură pe care o putea forța, transformând-o într-o gaură largă în zona inferioară a unui perete. Își strecură corpul blindat prin gaură și, când picioarele lui luară contact cu podeaua, se afla în subsolul castelului lui Groodo. Pivnița era plină de mobilă veche, rafturi cu mărunțișuri și colecția de băuturi a lui Groodo. Mirosea a brânză mucegăită. Jango nu avu nicio îndoială că se afla în subsolul unui Hutt, deoarece majoritatea obiectelor depozitate erau concepute pentru a fi folosite de Hutti, și se afla chiar și o statuie acoperită de praf a lui Groodo însuși.

Jango ascultă după orice indiciu de activitate. Auzi muzică, dar nu își dădu seama dacă era înregistrată sau nu. Zări o lumină galbenă slabă, de formă triunghiulară, care strălucea chiar dincolo de o grămadă de scaune rupte. Mergând în jurul grămezii, descoperi că lumina galbenă se afla pe un panou de control al unui tub de ascensor. Liftul în sine era deschis. Ascensorul era mult mai mare decât majoritatea, fiind construit pentru a primi corpul incredibil de masiv al lui Groodo. Jango intră în lift și examinează panoul de control. Liftul se deplasa pe cinci niveluri în fortăreața lui Groodo, inclusiv subsolul. Jango apăsă un buton, iar liftul îl transportă până la primul etaj. Ieși într-o cameră nelocuită, dar muzica era mai tare acum.

Exista o fereastră deschisă și, după ce Jango se duse la ea și își scoase casca în aerul nopții, își înclină telemetrul pentru a vedea că exista o lumină puternică ce

venea de la o fereastră aflată chiar deasupra, la etajul doi. În loc să se întoarcă la tubul liftului, ieși pe fereastră și escaladă peretele exterior al fortăreței până când ajunse în fața ferestrei iluminate.

Aruncă o privire prin fereastra de la etajul doi și văzu două persoane: un Hutt și un bărbat uman. Bărbatul purta haine lejere de călătorie și era așezat pe o canapea largă, vizavi de Hutt, care regla volumul unui *Audiobulb* antic, numele comercial al playerului de muzică înregistrată. Atât bărbatul, cât și Huttul erau poziționați în apropierea unui șemineu concav care era amplasat într-un horn în formă de coloană din centrul camerei. Erau cu spatele la Jango, așa că acesta nu le putu vedea fețele. Mai multe covoare cu un design elaborat erau întinse pe podea. Lui Jango i se păru că muzica suna îngrozitor, iar covoarele aveau nevoie de o curățare bună.

La început, crezu că Huttul era Groodo, dar extraterestrul cu pielea verde era relativ mic după standardele Huttilor, ceea ce însemna că era mai tânăr decât Groodo. Și pentru că bărbatul uman nu purta uniforma neagră a unui oficial al *Sienar Systems*, Jango nu fu pe deplin sigur că bărbatul era Senatorul Rodd.

Dar exista o modalitate rapidă de a afla.

Jango sări înăuntru pe fereastră și spuse:

— Bună seara, domnule Senator.

Huttul și bărbatul se întoarseră cu fața la vânătorul de recompense. Huttul fu atât de surprins încât aproape că rupse *Audiobulbul*, ceea ce ar fi fost foarte aiurea din două motive: aparatul era o antichitate cu adevărat rară, sursa sa de energie fiind o baterie foarte inflamabilă. Acesta era și motivul pentru care *Audiobulbii* nu mai erau fabricați; atunci când se rupeau, aveau tendința de a exploda.

Jango încă nu-l recunoscuse pe Hutt, dar fu sigur că îl găsisese pe Senatorul Rodd. Senatorul era speriat de apariția bruscă a vânătorului de recompense.

În timp ce muzica ciudată continua să se audă din *Audiobulb*, Huttul strigă:

— Sparky!

Înainte ca Jango să poată face vreo mișcare, primi în spate o lovitură puternică care îl trimise în zbor prin cameră. Corpul său blindat se izbi de un perete făcut din piatră masivă, apoi lovi podeaua, se rostogoli și se opri în poziție ghemuită. De cealaltă parte a camerei, Rodd și Huttul se uitau la el ca niște animale uimite.

În spatele căștii sale, Jango clipi din ochi pentru a-și limpezi vederea, apoi se concentră asupra atacatorului său. Chiar dacă era prima dată când Jango îl zărea pe droidul care răspunsese la numele Sparky, nu avu nevoie de o confirmare vizuală pentru a ști cu ce avea de-a face.

Jango încă mai simțea pumnul care îl aruncase direct în perete, și știa din experiență că un singur droid avea o asemenea putere.

Era un alt Mâncător de Lame.

Capitolul 8

Jango Fett se sprijini de perete. Își dădu seama că droidul trebuia să fi fost ascuns în spatele coloanei coșului. Își dădu seama, de asemenea, că ar fi fost bine să facă ceva să oprească droidul înainte ca acesta să-l facă bucăți.

Mâncătorul de Lame se năpusti asupra lui Jango, dar acesta sări într-o parte înainte ca droidul să-l poată prinde. Droidul se izbi puternic de perete, iar Jango luă repede *Audiobulbul* antic al Huttului. În timp ce droidul se întorcea pentru a-și focaliza fotoreceptorii roșii asupra prăzii sale, Jango aruncă *Audiobulbul* în capul lui. Aparent neștiutor de potențialul exploziv al antichității, Mâncătorul de Lame își deschise fălcile și prinse *Audiobulbul* în gură. Fu ultimul lucru pe care îl mai prinse droidul. Jango închise ochii în timp ce Mâncătorul de Lame ronțăia playerul muzical. Urmă o străfulgerare și o explozie puternică, iar Jango deschise ochii. Din capul droidului nu mai rămăsese decât maxilarul inferior. Articulațiile genunchilor i se îndoiseră, iar corpul său se prăbuși pe podea.

Senatorul Rodd țipă și încercă să fugă din cameră. În momentul în care piciorul stâng al lui Rodd era pe punctul de a atinge covorul lung, Jango se întinse, apucă covorul și îl trase brusc. Covorul alunecă de sub Rodd și urmă un zgomot dur când acesta ateriză în bărbie. Jango se duse la corpul lui Rodd și verifică semnele vitale ale bărbatului. Rodd era inconștient, dar respira constant.

În timp ce Huttul privea nervos, Jango centră corpul Senatorului Rodd pe covorul lung, apoi îl înfășură în el, frumos și îngrijit.

Întorcându-se spre Hutt, Jango îl întrebă:

— Cine ești?

— Boonda, spuse Huttul. Fiul lui Groodo.

— Unde sunt tatăl tău și Holowan?

— La naiba, spuse Groodo, apoi adăugă: Adică, nu știu. Nu i-am mai văzut de când am părăsit sistemul Fondor și m-au lăsat aici. Boonda își plesni una dintre mâinile sale cărnoase peste buze și spuse: Hopa! Nu cred că trebuia să menționez Fondor.

— Știu despre droizii de la Portul spațial Fondor, spuse Jango.

Boonda clătină trist din capul său larg.

— Oh, ei bine. Știam că planurile nebunești ale tatălui meu îi vor aduce probleme într-o bună zi. Oricum, el și Holowan m-au lăsat aici, apoi au plecat. Nu mi-au spus încotro se îndreptau.

— Au plecat înainte să apară Senatorul Rodd?

— Da. Nu eram sigur dacă trebuia să-l las pe Senator să rămână, dar el a cam insistat. A spus că are nevoie să fie protejat. De tine, cred. Boonda se uită la rămășițele Mâncătorului de Lame căzut și adăugă: Hei, îmi pare rău că l-am pus pe Sparky să te atace.

Jango ignoră scuzele și spuse:

— Câți mai sunt în complex?

— Trei.

Jango scoase un blaster, îl îndreptă spre Boonda și spuse:

— Dezactivează-i.

— S-sigur, băigui Boonda. Arată spre tubul de ridicare și spuse: Jos există un dispozitiv de control de la distanță care îi va dezactiva.

— Ai brațe puternice? întrebă Jango.

— Ei bine, încerc să mă mențin în formă, spuse Boonda.

Deși Huttii păreau flasci, erau renumiți ca fiind puternici.

— Ridică-l pe Senator, spuse Jango. Du-l până la nava mea.

Boonda ridică pe umăr corpul înfășurat în covor al Senatorului Rodd, apoi intră cu Jango în lift și coborâră la primul etaj. Boonda îi arătă lui Jango unde se afla telecomanda, iar Jango apăsă un comutator pentru a-i opri pe cei trei Mâncători de Lane rămași.

Ducându-l în brațe pe Rodd, Boonda îl conduse pe Jango afară din fortăreață și traversară complexul. Jango avea cu el telecomanda. Cei trei Mâncători de Lane dezactivați erau vizibili. Stăteau nemișcați ca niște statui cu fotoreceptorii diminuați până la un negru tern. Dar când Jango trecu pe lângă unul dintre Mâncătorii de Lane, ochii acestuia străluciră brusc în roșu și făcu un pas înainte cu un zgomot puternic. Surprins de zgomot, Boonda țipă și aproape că îl scăpă pe Senatorul Rodd. Atât Boonda cât și Jango se întoarseră cu fața spre Mâncătorul de Lane reanimat.

— Ce ai făcut? răcni Jango.

— Nimic! spuse Boonda. Jur! Trebuie să aibă un emițător-receptor defect!

Jango încercă telecomanda. Nu funcționează, iar droidul continuă să vină.

— Ce zici de o comandă verbală pentru a-l opri? întrebă Jango.

— Oh, da! spuse Boonda. Este... este... oh, care este? N-am mai folosit-o de atât de mult timp...

— Gândește-te repede, ordonă Jango în timp ce-și scotea ambele blastere, sau o să-mi păstrez ultimul foc pentru tine.

Începu să tragă în droid. Proiectilele loviră corpul droidului, dar nu îi perforă suprafața.

— *Du-te la culcare, Fălci-de-Fier!* strigă Boonda. Droidul continuă să înainteze. La naiba!

Jango continuă să tragă. Printre împușcături, spuse:

— Vorbesc serios, Boonda. Vei muri înaintea mea.

Mâncătorul de Lane era aproape deasupra lui Jango când Boonda exclamă:

— Am găsit! *Noapte bună, Gură de Metal!*

Incredibil, droidul se opri. Jango se uită la Boonda și spuse:

— Cred că este ziua ta norocoasă. Acum, hai să ne mișcăm!

Ieșind pe poarta principală a complexului, Boonda – încă purtând corpul împachetat al lui Rodd – alunecă alături de Jango, până la swoopul furat, care rămăsese parcat lângă intrarea în mină.

În timp ce Jango îl fixa pe Rodd în spatele swoopului, Boonda întrebă:

— Ai de gând să-l omori pe tatăl meu?

Jango se gândi dacă ar trebui să răspundă, apoi spuse:

— Dacă mai contează... nu.

— Oh, spuse Boonda. Crezi că există vreo șansă ca el să se întoarcă la Esseles?

— Nu pot ști asta, zise Jango.

Huttul suspină, apoi ridică din umeri și spuse:

— Oh, bine. Cred că asta înseamnă că s-ar putea să-mi primesc moștenirea un pic mai devreme decât mă așteptam.

— S-ar putea, spuse Jango. Se urcă pe swoop și plecă cu Rodd inconștient în

spatele lui, lăsându-l pe Boonda, în urmă, într-un nor de praf. Urmându-și în sens invers propriul traseu, Jango se întoarse la Calamar și la zona de andocare unde se afla *Sclav I*.

În interior, Jango opri swoopul, coborî, apoi trase trupul lui Rodd de pe swoop și îl ridică pe umăr. Ducându-l pe Rodd, Jango se îndreptă spre rampa de încărcare a lui *Sclav I* când o voce din spatele lui spuse:

— Nu mișca.

Jango ignoră comanda și răspunse eliberând strânsoarea covorului care îl conținea pe Rodd. Când covorul căzu, se întoarse repede și se lăsă în genunchi în timp ce își scotea rapid pistoalele blaster pentru a ținti ființa care i se adresase. Covorul căzu la pământ și Rodd – încă ascuns înăuntru – scoase un geamăt înăbușit.

Armele blaster ale lui Jango erau îndreptate spre Bossk, care își îndrepta propria pușcă blaster spre Jango. Capul lui Bossk era înfășurat într-un bandaj larg, iar în ochii lui se vedea că era surprins cât de repede își scoase armele vânătorul blindat. Recăpătându-și calmul, Bossk spuse:

— Când cineva îți spune *Nu te mișca*, nu ar trebui să te miști.

— Am mai auzit asta, spuse Jango.

— Sunt Bossk, fiul lui Cradosk, șeful Breslei Vânătorilor de Recompense.

— Spune-mi ceva ce nu știu.

— Tatăl meu m-a trimis aici pentru că vrea să se întâlnească cu tine.

— Ar fi trebuit să vină el însuși, spuse Jango.

— Asta i-am spus și eu, mârâi Bossk, scrâșnind din dinți.

Își coborî pușca blaster, iar Jango își relaxă ușor brațele, dar ambii vânători își ținură degetele pe trăgaciul armelor lor.

— Îl caut pe un tip care m-a împușcat acum câteva ore, spuse Bossk. Același tip care a dezactivat nava tatălui meu. S-a întâmplat pe o stație spațială rotativă din sistemul Fondor. Tatăl meu spune că s-ar putea să știi cine este acest tip. Bossk se uită la covorul rulat care ascundea trupul Senatorului Rodd și spuse: Sper că nu e tipul ăla, pentru că vreau să-l prind eu însumi.

Jango se întrebă dacă Bossk se juca cu el, dar instinctul îi spuse că Trandoshanul spunea adevărul. Nu putea exista decât un singur motiv pentru care Bossk nu știa că Jango îl împușcase pe *Lunavolver* și că fusese implicat în dezactivarea navei lui Cradosk: nu știa pentru că nu-i spusese Cradosk.

Jango își înclină ușor casca, făcând un semn din cap către corpul înfășurat în covor, și spuse:

— Nu acesta este tipul pe care îl cauți.

— Bine, spuse Bossk, arătându-și dinții într-un zâmbet urât.

— Unde este Cradosk? întrebă Jango.

— Zona de andocare 32, spuse Bossk. Trebuie să te duc acolo.

— Va trebui să aștepti, spuse Jango. Lovi cu piciorul în covorul rulat și spuse: Trebuie să duc asta în nava mea mai întâi.

— Pot să te ajut?

— Nu.

— Cum dorești, spuse Bossk. Dar fă-o repede.

Trandoshanul se îndreptă spre una dintre ușile zonei de andocare și privi traficul din zonă.

Boba fu ușurat să-și vadă tatăl intrând în *Sclav I*. În timp ce-l ajuta pe Jango să elibereze corpul inconștient al Senatorului Rodd din covor și să-l pună într-o cușcă de prizonieri, Boba spuse:

— Te-am văzut prin fereastră vorbind cu Trandoshanul. Era Cradosk?

— Nu, spuse Jango în timp ce închidea cușca. Este Bossk. A venit pentru că vrea Cradosk să se întâlnească cu mine. Mă așteaptă chiar acum.

— Te duci?

— Da. Cradosk nu i-a spus lui Bossk că eu am fost cel care l-a neutralizat. Vreau să știu de ce.

Boba făcu un gest spre interiorul navei și spuse:

— Pot să te ajut cumva?

Jango arătă spre celelalte cuști de prizonieri și spuse:

— Dacă vrem să-l capturăm pe Groodo, avem nevoie de un loc unde să-l ținem. Niciuna dintre aceste cuști nu este suficient de mare. Va trebui să combinăm trei cuști și să întărim peretele din spate. Știi unde este dispozitivul de tăiere cu fuziune.

— Da, domnule, spuse Boba.

Jango ieși din *Sclav I*, iar rampa de încărcare se închise în urma lui.

Boba luă tăietorul cu fuziune și se apucă să lucreze la cuștile prizonierilor.

Era mândru de tatăl său. Nu se îndoia că Groodo și Holowan i se vor alătura și ei, în curând, lui Rodd în propriile lor cuști, iar după ce treaba era gata, spera că tatăl său își va putea lua apoi o perioadă de timp liber. În timp ce folosea tăietorul cu fuziune pentru a reconfigura un set de gratii, își imagină cum și-ar putea petrece timpul împreună cu tatăl său.

În singura cușcă ocupată, Senatorul Rodd gemu.

— Unde mă aflu? oftă el.

— Nu vorbi, prizonierule! spuse Boba.

Apoi zâmbi. Se simțea atât de bine când deținea controlul asupra situației.

Capitolul 9

Zona de andocare 32 avea un mic birou de vânzări care servea și ca sală de ședințe. Acolo, Jango Fett și Bossk îl găsiră pe Cradosk așezat la un birou.

Închizând un holocomunicator, Cradosk se uită la Jango și spuse:

— Îmi pare rău că nu te-am salutat eu însumi, Jango. Nava mea a fost dezactivată în sistemul Fondor și a trebuit să-mi fac planuri pentru ca băieții mei să se ocupe de ea.

Jango nu oferă niciun comentariu.

— Plimbă-te, Bossk, spuse Cradosk. Du-te și bea ceva.

Bossk ieși din cameră. După ce plecă, Cradosk spuse.

— Mă bucur să te văd din nou, Jango.

— Nu-mi plac jocurile, Cradosk.

— Ce ghinion. Mie îmi plac destul de mult, mai ales cele de pariuri. De exemplu, atunci când l-am trimis pe Bossk să te întâlnească la zona ta de andocare, am făcut un mic pariu cu mine însumi. Am pariat că nu-l vei ucide pe Bossk și nu ai făcut-o.

— Nu-ți forța norocul, spuse Jango. M-am cam săturat să nu-l omor.

Cradosk râse.

— Și eu care credeam că începi să ne placi! Să știi că Bossk nu știe cine l-a împușcat pe *Lunavolver Delta*.

— Am observat, spuse Jango.

— De asemenea, nu știe că mi-ai dezactivat nava și aproape că ne-ai făcut praf cu minele seismice – ceea ce a fost o mișcare îndrăzneată din partea ta.

— Vrei să-i spun eu? întrebă Jango.

— Asta depinde de tine, spuse Cradosk. Dar, ca să fiu sincer, nu cred că ar fi productiv să-i spui lui Bossk. Nu. S-ar enerva și mai tare decât de obicei și ar vrea să te omoare pe parcursul a mai multor zile, iar asta e ceva ce nu vreau să se întâmple. Nu vreau să existe animozitate între noi, Jango. Ceea ce vreau este ca tu să fii membru al Breslei Vânătorilor de Recompense. Ești exact genul de vânător pe care îl caut să se alăture rândurilor noastre.

— Nu doresc să fiu membru, spuse Jango.

Cradosk bătu din palme.

— Ah, bine. Evident, sper că te vei răzgândi. Iar dacă o vei face, știi unde să mă găsești.

Jango era pe punctul să se întoarcă să plece când Cradosk spuse:

— Oh, încă un lucru, Jango. Ca să-ți arăt că joc corect, până la urmă nu-l voi vâna pe Senatorul Rodd. E al tău. Generos din partea mea, nu?

— Poți să faci ce vrei, spuse Jango.

— Chiar este păcat că nu putem lucra împreună, zise Cradosk. Spune-mi, cât ți s-a oferit pentru a-i prinde pe Rodd, Huttul Groodo și Hurlo Holowan?

Jango nu căzu în capcana lui Cradosk. Nu-i spusese niciodată numele țintelor sale și nu avea de gând să le recunoască acum. Jango dădu din cap o dată către Cradosk, apoi se întoarse și părăsi încăperea.

Câteva minute mai târziu, se întoarse la *Sclav I*. Își dădu seama imediat că

ceva nu era în regulă, pentru că rampa de încărcare nu era așa cum o lăsase. Era deschisă. Jango își scoase pistoalele și fugi pe rampă. În interiorul lui *Sclav I*, îl găsi pe Senatorul Rodd treaz, dar amețit, așezat pe podeaua cuștii sale.

Nu era niciun semn de Boba. Jango se uită în jos la Rodd și întrebă:

— Unde e băiatul?

Rodd căscă ochii mari.

— Nu știu.

— Când l-ai văzut ultima dată?

— Nu știu. Nu știu. Nu știu.

Bărbatul era în stare de șoc.

Jango ieși în fugă din *Sclav I* și scană interiorul zonei de andocare.

Boba dispăruse.

SFÂRȘIT

UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor prin hyperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri, ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au părăsit-o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavalerii Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns

la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăsaseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului Senatorial și socotea că, odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se incline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mohtma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă

la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”*

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

